

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
za Slovenijo v Ljubljani.

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina Din 40.—

Polletna naročnina „ 20.—

Četrtna naročnina „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Redukcija.

In samo redukcija! Vse novine so natrpne številke, koliko mest so črtali in koliko se bo prihranilo na osebnih izdatkih. Beremo vrtočlave številke: do 5000 mest je črtanih! Tolažijo nas, da so črtali povprečno nezasedena mesta. Vederemo, vprašamo pa tudi: Čemu ste jih kreirali, če so nepotrebna? Ponavadi so nezasedena ona mesta, ki so postala vakantna vsled upokojitve, smrti itd. Če je tako, ljubi moj prijatelj, potem se obriši pod nosom. Avanziral ne boš nikdar, kajti višji položaj je izginil iz proračuna! Vajeni smo razočaranj in vse iluzije smo že davno odpahljali od navdušene glavnice, zato nas omejevanje v napredovanju ne bo preveč potrla. Boga zahvalimo, da smo ostali pri toliko zavidanih »jaslih«. Oni, ki niso javni in državni nameščenci, si manejo roke. Škodoželjno govorijo: Uradnikov je itak preveč; naj jim le postavijo korito nekoliko višje. — Poglej takega zavistneža pomilovalno in reci: Blagor ubogim na duhu . . .

Mi pa vemo, da niso črtana samo nezasedena mesta. Tisoče bo nesrečnežev, ki bodo vrženi na cesto! Tisoči bodo rolniki in udarjali po mizi. In če bi samo po mizi! . . . Nismo taki, da bi podučevali, toda molčati tudi ne smemo, zato trdimo, da gospodje »merodajni« nikomur ne imponujejo s tako vrsto državniške modrosti. Čemu ste nastavliali ljudi, če so bili nepotrebni?

Razmer v drugih pokrajinah ne poznamo, poznamo pa naše, zato zopet trdimo, da Slovenija sinekur ne pozna. Kjeroli ste nastavili nož, ondi ste prerežali žilico, da se bo ustavil pravilen krvni obtok. Posledica tega bo, da bo prišel upravni organizem hirati in pešati, in da bo baš tedaj, ko bo potreben najresnejši odpor, — odpovedal ves upravni aparat.

Poslušali smo že opetovano v naši beli Ljubljani govore slavnih političnih osebnosti. Vsakdo se loti — tako, mimogrede — tudi uradniškega vprašanja. Vsak od teh gospodov govori vedno eno in isto: da je uradniški kader prevelik in da imamo mnogo preveč ne-kvalificiranega uradništva, ki ga je treba reducirati. — Reducirajte, da bo, če bo potem domovina rešena! Da bi le bila, toda:

povedati moramo tem gospodom enkrat jasno in to tudi poudariti, da je vsak tretji, če že ne drugi poslušalec na teh shodih — državni nameščenec. Vsak se trka na prsa in se vprašuje: Sem li nesposoben in ne-kvalificiran? — Ne, gospodje: V Sloveniji so nesposobni uradniki že davno reducirani, — ne-kvalificiranih pa sploh ni!

Konstatiramo, da se suče vse mišljenje teh političarjev edino okoli štedenja na račun najbednejših med bednimi. Kakšna ironija! Mi vsi javni nameščenci se borimo za

zboljšanje gmotnega položaja, sklicujemo protestne shode, izredne kongrese, moledujemo z nešteti peticijami in resolucijami za malenkosten poboljšek, gospodje na vladj nas pa mečejo na cesto in nam polagoma jemljejo še onih par trohic pravic, ki so nam jih sami z zakonom zajamčili. To se glasi ravno tako, kot bi nam hoteli z grožnjami na redukcijo zamašiti usta, da bi utihnili z nadlegovanji.

Tovariši! Ste že kdaj čuli iz ust teh slavnih in vplivnih govornikov le besedico — o dolžni diferenci, o draginskih dokladah, o sistematičnem demontiranju službene pragmatike, o naših nešteti željah in pritožbah? . . . Se je teh perečih in za nas tako vevlačnih vprašanj že kdo dotaknil v svojih fulminantnih govorih? Ne! In vendar bi vsak drugi, tretji poslušalec kvitiral najmanjšo, količkaj simpatično gesto v prid državnim nameščencem s prirščno hvaležnostjo. **Pribijamo to omalovaževanje naših najbitnejših interesov.** A bliža se čas . . . ko se bodo spomnili, da tudi mi mislimo in čutimo.

Tovariši! Združimo se v mogočno vez. V Zvezi je naš spas. Če ne bomo enodušni v odporu, nas bodo zdecimirali in pohodili v prah!

Somišljeniki! Zahtevajte po vseh javnih lokalih „Naš Glas“! Vsak organiziran in stanovsko zaveden državni nameščenec mora tudi indirektno podpirati naše glasilo. Kogar podpirate Vi s svojim zaslužkom, ta naj podpira tudi Vaše težnje. To naj je parola!

Protestni shodi.

Glavni Savez je prejel 20. decembra preteklega leta veliko število brzojavk, s katerimi je bil pozvan, da skliče čim prej izredni kongres, na katerem se naj razčisti razmerje vlade do državnega nameščenstva in na katerem naj se pove odgovornim poslednji pot, da jih je minilo že vse potrpljenje. Umljivo je, da je Glavni Savez razumel pravilno vse te pozive, saj odgovarjajo tudi njegovim intencijam. Na svoji seji, ki je bila takoj sklicana, razpravljala je izčrpano o načinu, kako se naj sprovede akcija, započeta na protestnih zborovanjih; sklenilo se je torej, da se skliče za 14. svečan t. l. izreden kongres, kakor smo javili že v prejšnjem »N. Glasu«.

Novoletni »Č. Glasnik« piše o razlogih, ki so bili povod za sklicanje protestnih, oziroma manifestačnih shodih, naslednje:

Vse od uzakonjenja famoznega uradniškega zakona dalje se je položaj državnih name-

ščencev vedno slabšal in se še vedno slabša. Ne samo, da s tem zakonom niso bili zagotovljeni zadostni prejemki za eksistenčni minimum, tudi njihov moralni ugled se ni izboljšal. Vse nade, ki so jih negovali od osvobodjenja in ujedineja pa do uveljavljanja tega zakona, so se izjalovile in velika večina nameščencev, ki si takorekoč obsuta s sinekurami kot so posamezni srečneži, stoji dandanes pred temnimi durni brez najmanjše perspektive na boljšo bodočnost.

Ni bilo potrebno, čakati dolga časa in že je uvidel vsakdo, da nameravajo odgovorni poslabšati novi zakon še i nadalje. Kakor da bi se dalo z njim preveč in se mora sedaj odščipavati! Namera se že udeje, in poslednji dvanajstinski zakon je najboljši augur reakcije; s tem zakonom je načet šele prvi poizkus: Podaljšali so službeno dobo od 10 na 15 let v svrhu dosega pravice do pokojnine; ukinili so veljavnost čl. 123. ur. zakona o brezobrestnih posojilih. Pripravili so tudi nadaljnje izmene zakona, a so jih prihranili za poznejši čas. Upamo, da ne bomo dolgo čakali; vse bodo prišle na dnevni red in v najkrajšem času. Prav gotovo jih bodo uvampirili v finančni zakon, in to v poslednjem trenutku, po že preizkušeni metodi, tik pred sklepnim glasovanjem.

Ta škandalozna praksa, ki nalikuje neki vrsti sadističnega mrcvarenja, ne more ostati državne nameščence v ravnodušnosti. Odpor je tle dovolj dolgo; slednjič je moral vendarle bukniti v otvorjen, organiziran protest. Zborovanja z 20. decembra p. l. so bila začetek; pri početku se pa ne sme obstat. Državni nameščenci so pozvani s polno odgovornostjo pred lastno vestjo, pred svojimi rodbinami, mimo tega tudi pred svojo državo, da stopijo na branik za svoje pravice, ki so vsak dan bolj ogrožene. Zdi se nam, da nam kanijo znižati draginske doklade vzlic temu, da odgovorni do sedaj še ničesar niso ukrenili, kar bi omejilo vseobčo draginjo. Restringiranje draginskih doklad bi bil pač višek neuvidevnosti, ki bi se osvetila najhujše baš državi sami. Obzir radi obzir; ker ga ni, je naravno, da postanejo tudi državni nameščenci brezobzirni. Protestni shodi so bili poslednji opomin. Po tem opominu mora nastopiti nekaj, česar oni najmanj pričakujejo. Na državnih nameščencih je sedaj, da vztrajajo pri započetih akcijah, to pa v zavesti, da se boré za dobro in pošteno stvar. —č.

Joža Bekš, tajnik O. Z.

Kronski upokojenci in še kaj.

Minister prosvete g. Radič je zastopnikoma Osr. Zveze ob zadnji priliki v Ljubljani na vprašanje, v kakšnem stadiju se nahaja prevedba kronskih pokojnin v diaarske, izjavil, da se je s stvarjo že bavil ministrski svet,

ki je nujnost prevedbe načeloma odobril. Koncem novembra 1925, so se — kakor znano — vršile v Beogradu širše seje upravnega in nadzornega odbora Glavnega Saveza, ki so se jih udeležili tudi delegati vseh pokrajinskih zvez. Kot eno prvih in glavnih vprašanj se je na teh sejah in pozneje pri ministrskem predstvedstvu tretiralo tudi vprašanje kronskih penzionistov. Predsednik Osr. Zveze gosp. Lilleg je prejel v Beogradu na najkompetentnejšem mestu zagotovilo, da je ministrski svet o prevedbi kronskih upokojencev v dinarske v resnici že razpravljaj, da pa mora finančni minister, preden to aktualno vprašanje dozorji, preko svojih delegacij ugotoviti še finančni efekt, z drugo besedo, pretehtati breme, ki bi nastalo s prevedbo kronskih penzij v dinarske za državno blagajno.

Izjava g. ministra Radića se z zadnjim zagotovilom, ki ga je prejel gosp. Lilleg v Beogradu, sicer bistveno docela krije, samo da g. Radić ni poudaril pridržka glede finančnega efekta, tako da bi optimisti na prvi pogled lahko vzkliknili: Vprašanje kronskih upokojencev je rešeno!

Na žalost temu ni tako, marveč je nasprotno verjetno, da je morda g. Radić zavil pridržek glede finančnega efekta v nad vse diplomatski plašč besedice »načeloma odobril«, kar še davno ni istovetno s storjenim sklepom ali z donešenjem rešenja. Jasno je samo to, da kronski penzionisti načelno odobritev rešitve tega vprašanja hvaležno odklanjajo in da želé samo »monete«, ki je združena šele z donešenjem dotičnega rešenja. Ne smemo pa tudi po drugi strani prikrivati dejstva, da kronskih upokojencev na ozemlju prejšnje kraljevine Srbije sploh ni, in da to vprašanje vladi že radi te okolnosti ni posebno simpatično. — Ako še dodenemo, da vsaj finančna delegacija za Slovenijo doslej prav od nikogar ni prejela naloga za ugotovitev finančnega efekta, ki bi bil v zvezi s prevedbo kronskih penzij v dinarske, smo si lahko povsem na jasnem, kakšno iskrenost posveča vlada temu vprašanju, ki je unicum prve vrste ali pa, če že hočete, ne najzadnji evropski škandal. — Prav nobnega razloga ni, misliti, da se je vprašanje kronskih penzionistov od vsega pričetka pa do danes le malce premaknilo z mrtve točke, in če tudi mu je Glavni Savez s pokrajinskimi Zvezami vred ob vsaki priliki posvečal največjo pažnjo.

Med kronskim upokojenci se neté v zadnjem času nezadovoljstvo in protesti proti Osr. Zvezi, češ da bi bil efekt prevedbe kronskih penzij v dinarske za penzioniste tako malenkosten, da za to stvar sploh ni vredno lomiti kopja.

Vsem tem gospodom bodi povedano, da je bila prevedba kronskih penzij v dinarske minimalna zahteva njih lastnih organizacij, ki jo je morala Osr. Zveza sprejeti za svojo in kot takšno podčrtavati v vsaki vlogi na Glavni Savez, napram vladi in v resolucijah vseh shodov ter sestankov, kar smo jih doživeli do zadnjega časa. Minimalna zahteva radi tega, ker je takšna prevedba možna že na podlagi sklepa ministrskega sveta in rešenja finančnega odbora potom uredbe ter bi stala, dokler se narodni skupščini ne predloži izpreminjalni predlogi k zakonu o civilnih državnih nameščencih z dne 31. julija 1923, izven okvira legislative, ki ima pri nas glede uzakonjenja prav vsakega zakonskega osnutka tako velike težkoče.

Tem gospodom bodi nadalje povedano, da so njih organizacije preko Osrednje Zveze mislile tudi na to, da se ustvari za staroupokojence nekaj definitivnega, kar bi imelo zakonsko podlago in kar bi jih enkrat za vselej dvignilo iz socijalne bede.

Zato je Osr. Zveza v obširnem elaboratu (predlogi k reviziji zakona o civ. uradnikih in ostalih drž. uslužbencih) stavila komisiji za izpremembo in dopolnitev tega zakona pri ministrstvu pravde svoječasno med drugim tudi sledeči predlog:

»Člen 239. naj se izpremeni in glasi: A) Z uslužbenci, ki so bili upokojeni pred 1. septembrom 1923., se postopa tako-le:

I. Oni, ki so bili upokojeni pred 1. avgustom 1914., se prevedo na pokojninske prejemke po tem zakonu brez revizije, in sicer po službenih letih in položajih, na katerih so bili upokojeni.

II. Oni, ki so bili upokojeni v dobi med 1. avgustom 1914. in septembrom 1923, in ki so imeli ob času upokojitve nad 20 let efektivne službe ali ki so dne 1. septembra 1923. že prekoračili 60. leto svojega življenja, se istočasno prevedo na pokojninske prejemke po tem zakonu brez revizije, in sicer po službenih letih in položajih, na katerih so bili upokojeni.

III. Oni pa, ki so bili upokojeni v dobi med 1. avgustom 1914. in 1. septembrom 1923, in ki so imeli ob času upokojitve manj kot 20 let efektivne službe, ali ki dne 1. septembra 1923. še niso prekoračili 60. leta svojega življenja, se imajo radi eventualne sposobnosti za službo podvreči reviziji.

Revizijo izvrši državna zdravniška komisija (čl. 108 zak.) onega državnega oblastva, v čegar resort spadajo. Oni, za katere komisija ugotovi, da so telesno ali duševno nesposobni za službo, se prevedo na pokojninske prejemke po novem zakonu, in sicer po službenih letih in položajih, na katerih so bili upokojeni. Oni pa, ki se ocenijo kot sposobni, se tekom 6 mesecev po komisijem pregledu, ako še ne bodo prekoračili 60. leta starosti, pozovejo na službo, ki odgovarja njihovemu položaju, na katerem so bili upokojeni in kolikor bo na razpolago praznih mest. Kdor se ne odzove pozivu na službo, se ne prevede na pokojnino po novem zakonu. Oni, ki se odzovejo, pa radi pomanjkanja praznih mest ne dobe službe — kakor tudi oni, katerim se iz istega razloga niti ne pošlje poziv v zakonitem roku, se prevedo na prejemke novega zakona, in sicer po službenih letih in položajih, na katerih so bili upokojeni. Tekom nadaljnjih petih let, kadar se bodo pač mesta izpraznila, se pozovejo na službo še oni, katerim poziv še ni bil poslan, in se, ako se ne odzovejo, od dne, ko jim je bil poziv dostavljen, prevedo na prejšnjo pokojnino, izvzemši, ako ne bodo že prekoračili 60. starostnega leta, odnosno, ako ne bodo postali zopet nesposobni za službo, kar se mora dokazati na način, ki je predpisan z novim zakonom. Po preteku petih let ni nobene revizije več.

B) Uslužbenci, upokojeni po 1. septembru 1. 1923., uživajo pokojnino po odredbah novega zakona.

Člen 240. naj se izpremeni in glasi:

»Radbinam državnih uslužbencev, ki so jim pripadale rodbinske pokojnine pred razglasitvijo tega zakona, se pokojnine povišajo za 100 odstotkov.

Hčeram državnih uslužbencev, ki jim je po dosedanjih zakonskih predpisih pripadala rodbinska pokojnina tudi preko meje, ki jo je začrtal ta zakon, ostane ta pravica še nadalje ob pogojih dosedanjih predpisov, toda z vsoto, odrejeno v tem zakonu.

Ako bosta vlada in narodna skupščina podvrgli reviziji uradniški zakon glede starih upokojencev v tem zmislu, kakor je predlagala Osr. Zveza, bo vprašanje kronskih in vseh ostalih upokojencev rešeno tako, kakor se za odslužene nameščence, ki so žrtvovali državi vse svoje fizične in moralne sile, edino spodobi. Dokler pa se poboljšanje gnotnega položaja staroupokojencev ne izvrši z zakonom, nam bodi na dnevnem redu neodložljiva potreba prevedbe kronskih penzij v dinarske, katera prevedba bi vsaj ad hoc nekoliko omilila njihovo bedno stanje.

Vsako beganje staroupokojencev, ki naj že prihaja iz njih lastnih vrst ali od drugod, pa moramo pripisovati nepoznanju zahtev njih organizacij ali pa ga smatrati za demagogijo, ki naj bi že itak razdvojene orga-

nizacije upokojencev po nepotrebnem cepila v še več organizacij. To naj bi imeli pred očmi gospodje, ki so sklicali za 24. t. m. v Celju občni zbor menda že šeste ali celo sedme organizacije državnih upokojencev.

Underwood

pisalni stoj je dosegel svetovni sloves, nad 2,000.000 strojev v prometu in rabi.

Zastopnik

LUD. BARAGA, Ljubljana,

Šelenburgova ulica 6.

Telefon 980.

Računanje vojaške službe za stopnjo osnovne plače po čl. 241. uradniškega zak.

V poslednjem »N. Glasu« avizirano pojasnilo je sledeče:

Pri reševanju pritožb zoper prevedbo na novi uradniški zakon so nekateri oddelki Državnega sveta različno tolmačili čl. 241. uradniškega zakona v zvezi s specialnimi zakoni pri upoštevanju vojaške službe prečanskih uradnikov, zvaničnikov in slug za odmero stopnje osnovne plače. Da se doseže enotnost pravosodja v tem pogledu, razpravljaj je Državni svet v plenumu o tem vprašanju in izdal dne 22. decembra 1925 plenarno odločbo, da se osebam, ki so prvič stopile v državno službo kraljevine SHS po 1. decembru 1918, načeloma vračuna po čl. 241. uradniškega zakona v zvezi z dotadanjimi predpisi za prečanske uslužbence v svrhu odmere stopnje osnovne plače tudi služba, katero so odslužili v vojski (avstro-ogrski in naši) pred vstopom v civilno državno službo; vendar se v takih primerih odšteje kaderski rok tistim osebam, ki so prvič stopile v državno službo po 6. septembru 1919. l., to je po dnevu, ko je na celo kraljevino bil razširjen srbijanski vojni zakon, ker po tem zakonu kaderski rok tudi za pokojnino ni všteten.

Ta plenarni sklep je obvezen za vse oddelke Državnega sveta pri reševanju pritožb zoper prevedbo na novi zakon.

Uslužbencem, ki se zoper prevedbo niso pravočasno pritožili in jim ni bila po čl. 241. ur. zak. uračunana doba vojaške službe za stopnjo osnovne plače, se priporoča, da z obzirom na načelno plenarno odločbo Državnega sveta poskusijo s prošnjo na svoje ministrstvo, da se jim vojaška služba naknadno prizna za stopnjo osnovne plače z veljavnostjo vsaj od dneva predložitve te naknadne prošnje, ako ni mogoče z veljavnostjo od 1. oktobra 1923. l. Takj prošnji bi se moralo seveda priložiti potrdilo vojaške oblasti o trajanju službe v vojski.

Onim prečanskim uslužbencem, ki so že pred 1. decembrom 1918. l. bili v državni službi, se je vojaška služba po čl. 241. ur. zak. tudi pred omenjenim plenarnim sklepom v Državnemu svetu načeloma priznavala brez odbitka, vsaj evidenčnemu odseku niso bile prijavljene protivne odločbe oddelkov Državnega sveta, tako da v tem pogledu ni bila potrebna plenarna odločba zaradi enotnosti pravosodstva.

Fr. Vajda, Gruz:

Draginjski indeks in uradniški prejemki.

Slišijo se glasovi, da vlada pripravlja znižanje uradniških prejemkov, češ da draginja pojema. Res je, da draginja pojema. Novoletno »Jutro« v članku »Gibanje cen v minulem letu« poroča, da se je v prvih 11 mesecih

1925 totalni indeks od 1912 zmanjšal na 1597, torej za blizu 21 odstotkov; preračunano na zlato valuto je totalni indeks padel od 170 na 147 točk ali za okrog 14 odstotkov.

To je samo posebi sicer razveseljujoče dejstvo, toda to še nikakor ne opravičuje znižanja uradniških prejemkov in to iz dveh vzrokov: 1. naše plače niso v višini zlate paritete, 2. tudi v zlati valuti so cene še skoraj za polovico (47 odstotkov) višje nego so bile pred vojno.

Kakšno je v resnici razmerje naših prejemkov proti predvojnini, naj pokaže sledeči račun.

Po predvojnini razmerah bi jaz kot starejši uradnik danes prejemal 690 K mesečno; tej zlati vrednosti odgovarja danes nad 7500 dinarjev (1 zlati frank = 10.90 Din). Ker pa so cene po zlatem totalnem indeksu (147) za 47 odstotkov višje nego predvojne, zato bi morali prejemki biti za 47 odstotkov večji, bi torej morali znašati nad 11.000 Din, da bi imeli isto kupno moč. Prejemam pa z draginjsko doklado za ženo in troje otrok brutto 3675 Din mesečno, torej ravno eno tretjino tega, kar bi dobival v predvojnini razmerah s sedanji službenimi leti! Na nižjih položajih je razmerje nekaj ugodnejše, povprečno pa današnji uradniški prejemki jedva dosega polovico kupne moči predvojnini prejemkov.

O znižanju uradniških prejemkov se bo moglo in smelo govoriti še le takrat, ko bodo naši dohodki presegali kupno moč predvojnini dohodkov!

Oklic.

Pozivamo vse člane, ki se niso pritožili na Državni Svet, ali so drugače prikrajšani glede vračunavanja vojninih let (vojaških let, kadroški rok), da nemudoma vložijo prošnjo na gospoda ministra, da se jim v smislu že izrečenih razsodb Državnega Sveta pri prevečbi storjeno napako popravi in všteje v pokojnino in odmero osnovne plače vojaška službena doba v smislu zakonov in predpisov bivše Avstrije.

Prijava vojninih žrtev za prevedbo po novem invalidskem zakonu.

Vsi vojni invalidi, vdove in sirote se morajo po novem invalidskem zakonu prijaviti v svrhu prevedbe. Rok za prijave traja le tri mesece po sprejemu zakona in mine dne 17. februarja 1926.

Po tem roku vložene prijave se ne bodo več vpoštevale, zato naj vsak pazi, da ga ne zamudi. Prijave sprejemajo pristojna okrajna sodišča (kjer prijavitelj sedaj stalno stanuje). Vsak, kdor se prijavi, mora prinesiti s seboj:

1. Potrdilo ministrstva za socialno politiko, da mu je od specialne komisije priznana pokojnina. Ker specialno sodišče v Beogradu še dosti slučajev ni rešilo in še mnogo invalidov, vdov in sirot ni dobilo takih potrdil ministrstva za socialno politiko, naj vsi dotični pri prijavi pred sodiščem izjavijo, da še nimajo potrdil in da jih predložijo, kadar jih bodo dobili, bodisi tudi še po preteku roka za prijavo, to je 17. febr. 1926.

2. Sklep deželnega ali okrožnega sodišča, da mu je priznana ali odmerjena pokojnina in event. drugi pripadki. Kdor ima tak sklep poleg gori navedenega potrdila ministrstva socialne politike, naj ga vseeno predloži.

Kdor pa nima potrdila ministrstva o reviziji specialne komisije in ne sklepa deželnega ali okrožnega sodišča o pokojnini, naj to pri sodišču navede, izkaže pa naj še z invalidskim uverjenjem, vdove, sirote ali svoji pa s plačilno polo nekdanje vojaške intendance ali odrezkom nakaznice.

3. Potrdilo pristojne finančne uprave, to je Računovodstva delegacije ministrstva financ v Ljubljani, da mu pokojnina ni ustavljena. Kdor se zglaš sam pri računovodstvu v Šentpeterski vojašnici v Ljubljani, mu bodo tako potrdilo takoj izstavili. Sicer je pa Izvršilni odbor Udruženja

vojninih invalidov izposloval, da bo omenjeno računovodstvo uradno razposlalo taka potrdila vsem, ki jim pokojnina ni ustavljena oziroma nekaterim navedlo, zakaj je prekinjena. Oni, katerim pa je ministrstvo ustavilo pokojnino, računovodstvo ne bo izdalo ali poslalo takih potrdil. S tem bodo nekako obveščeni, da so predlagani pottom specialne komisije za redukcijo.

Kdor bi od onih, ki prejemajo redno pokojnino, slučajno ne prejel takega potrdila do 25. januarja 1926, si ga mora preskrbeti pred 10. februarjem 1926 sam, da more prijavo še toliko pravočasno izvršiti, in bo lahko poslal potrdilo okrožnemu sodišču, da se je prijavil, računovodstvu v svrhu nadaljnjega neprekinjenega nakazovanja. Računovodstvo mora imeti vsa potrdila sodišč v rokah do 21. februarja 1926.

4. Potrdilo, koliko je plačal davka za časa onesposobljenosti (pri vdovah in sirotah tudi mož ali oče) in koliko ga plačuje sedaj. To potrdilo si mora preskrbeti pri davčnem uradu vsak sam. Davkarje so jih dolžne po zakonu izstaviti brez take. Nekateri bodo event. morali iskati kaka potrdila pri dveh davčnih uradih in sicer tam, kjer so bivali stalno za časa onesposobljenosti in tam, kjer prebivajo sedaj.

Aktivni vpokojeni oficirji invalidi morajo poleg vsega gori navedenega predložiti še dekret o upokojitvi.

Družinski očetje in matere ter oni, ki vzdržujejo stariše ali svojce, naj vprašajo pri prijavi, katere dokumente jim je treba še naknadno predložiti glede priznanja dodatkov.

Potrdila, ki jih izdajajo sodišča pri prijavi, je treba brezpogojno najkasneje do 21. februarja 1926 poslati Računovodstvu delegacije ministrstva financ, oddsek za vojaške mirovine v Ljubljani, Šentpeterska vojašnica, najbolje priporočeno ali osebno. Kdor ne predloži potrdila do tega dne, se mu pokojnina prekine.

Sodišča morajo sprejeti sploh vsako prijavo. Ker ne ve nihče, kdo je predlagan za redukcijo, posebno državni nameščenci, ki ne prejemajo pokojnin in se jim ni mogla ustaviti, naj se vsak prijavi sodišču.

Reduciranci bodo po novem zakonu šele dobili obvestila, ali je redukcija potrjena ali ne. Vsak reduciranec bo imel pravico 6 mesecev za obnovo postopanja.

Vestnik.

Objava. »Dom«, stavbena zadruga državnih nameščenec in upokojenec, r. z. z. o. z., v Ljubljani, opozarja svoje člane na možnost ugodnega nakupa stavbenih parcel, ki leže v ljubljanskem šentpeterskem predmestju, levo od pokopališča Sv. Križa. Cena Din 7.50 za m². Ker obsega ves kompleks nad 268 a, bi bilo zadrugi mogoče posredovanje nakupa teh parcel le tedaj, če se prihlasi zanje vsaj 50 reflektantov. Prijave naj člani sporoče zadrugi pismeno na naslov »Dom«, stavbena zadruga državnih nameščenec in upokojenec v Ljubljani, ali pa ustmeno zadrugnemu načelnstvu vsak četrtek ob 20. uri na glavni pošti, dvoriščna stavba, I. nad., vhod iz Prešernove ulice, toda najkasneje do konca februarja t. l. Ogled na licu mesta bi se v danem primeru vršil prve dni marca, kar bi se še posebej razglasilo. Pri tej priliki obveščamo člane, da nam je gospod Lovše ponudil v nakup kakih dvajset parcel v bližini Kolesarje po ceni netto 12.50 Din. Stavbišče je že parcelirano. Ceste odračunane. — Načelnstvo.

»Upokojenec«, glasilo I. spl. društva jugoslov. upokojenec v Ljubljani, javlja v svoji 12. številki z dne 8. januarja 1926., da preneha z izdajo. Pravi, da se je boril 5 let za koristi upokojenec, da pa kažejo člani oziroma naročniki toliko brezbrčnosti za svoje glasilo, da je nadaljnje izdajanje glasila nemogoče. Pozivamo vse upokojence, naj se naroče na »Naš Glas«, ki je stanovsko glasilo vseh aktivnih in upokojenih državnih nameščenec. Ali nima »Naš Glas« za upokojence nobenih zaslug? Ali se ne bori »Naš Glas« krepko tudi za upokojence? Čemu toliko cepljenja, toliko društev upokojenec? Menda jih je šest! Odgovor je lahek: Vsa ta društva in glasila so plod zaslepljenosti. Moč zavisi od združenja, uspeh pa samo in samo od moči. Vsi upokojenci k Osrednji zvezi! Naročite in širite »Naš Glas«!

Nabiralne pole so nam vrnili, razen že navedenih, še sledeči gosp. tovariši: Josip Gregorc v Murski Soboti s 3, Ivan Banič v Brežicah s 13,

Alojzij Marn v Kočevju z 1 in Ivan Sušel v Slovenjgradcu s 6 novimi naročniki. Zadnjeimenovana gospoda sta nabrala tudi prispevke za tiskovni sklad, ki jih izkazujemo na drugem mestu. Zahvaljujemo se iskreno gospodom tovarišem, ki so sledili naši prošnji, na druge pa apeliramo ponovno, naj store isto. Le s podrobnim delom se doseže uspeh. — Uprava.

Naročnine še niti polovica gg. naročnikov ni obnovila. Prosim vljudno vse, da store to takoj in nam nakažejo tudi morebitne zastanke. — Uprava.

Za tiskovni sklad »Našega Glasa« so nabrali: g. Ivan Banič, inšpektor fin. kont. v Brežicah, 481 Din 75 p., od katerih so darovali: p. n. tvrdka Fr. Matheis nasl. ing. Lipej Franc, veletrg. v Brežicah po 20 Din; p. n. učiteljstvo osnovne šole v Brežicah 14 Din; gg. Kolšek Josip, sodnik; Starki Rudolf, davčni kont.; Petan Viktor, Boečić Jos., Baloh, Bučar Anton, Vrenko Jos., trgovci; Trop Ognjeslav, hotelir; Drago Mihelič in Tončič Ivo, lekarnarja v Rajhenburgu; Preskar Matevž, Kržičnik in Vovko, trgovci; Schweiger Alojz, gostil. v Kozjem, Pleterski Ant. in Pučko, trgovca v Lesičnem, Kolar Andrej, gostil., po 10 Din.; Podlinšek Josip, gostil. v Kozjem 7 Din; Šturm, upokojeni orožnik v Rajhenburgu, 6 Din; Kokot Ferdo in Kravarič Janko, učitelja v Sv. Petru, p. Sv. Gor.; Gerbac Hansa in Kokot Erna, učiteljica v Sv. Petru, p. Sv. Gor.; Ivanuš Robert, učitelj; Rajšp Milan, drž. veterinar in Deželak Ivan; Druškovič, trg. v Kozjem; Šerbec Ivan, gostil., Velikikamen; Bavdek Stanko, arhiv. čin.; Tomše Franc, zvaničnik; dr. Gerlovič Franc, sres. san. ref.; Pilgram, rav. mest. šole; Negovetič, pis. višji oficijal; Gregl Vinko, trg.; Vidmar Ivan, Poljanšek, trg.; Premereštein Robert, okr. gozdar; Supan, nadučitelj v pokoju; Lihteneker, upravnik pošte; Negovetič Amalija, Burger Marta, Lihteneker Hilda in Vidmar Jožica, počt. činov. in Zajc, upravitelj bolnice v Brežicah; Božičnik in Miklavčič Martin, trg.; Cvirn Franc, Planinc Pavel, Jug Terezija, Leskovšek Fani in Vranetič France, v Rajhenburgu, po 5 Din; Zagar Mijo, Mikolič, Andrejčič, Bandel, Lipužič, Ošna in Stopajnik po 4 Din; Kromar 3.75 Din; Praprotnik, Cotič in Simončič po 3 Din; Hostnik, Rus, Petek, Vaš, Vengust, Lebič, Žerjav, Bač, Črnologar, Zernec, Kovačič, Bevc, Janžević, Kapler, Gradišnik, Matelič, Friškovič, Draškovič, Kuželj in Jagrič po 2 Din ter Laurič 1 Din; g. Ivan Sušel, davč. uradnik v Slovenjgradcu, pa 48 Din, od katerih so darovali gg. Sprah 10 Din, Gabron, Debelak, Senica, Šmid, Grobelnik in Sušel po 5 Din, Čreslovnik, Ferjan po 3 Din in Drobne 2 Din. Dalje so darovali gg.: Alojzij Marn v Kočevju, Oroslov Kolman v Radviljici in Franc Podboj v Ljubljani po 10 Din ter Ivan Mravljak v Mariboru 5 Din. — Najsrčnejše se zahvaljujemo obema gospodoma nabiralcema kako tudi vsem gg. darovalcem. Posebna zahvala pa gre g. inšpektorju Baniču, ki je obkrožil z nabiralno polo ves brežiški okraj, žrtvoval v to mnogo truda in časa, zato pa tudi dosegel tak lep uspeh. Želeli bi le, da bi se tudi ostali tovariši, ki so prejeli nabiralne pole, odzvali naši prošnji vsaj s približno tako vnemo! — Uprava.

Informativni sestanki davčnih uradnikov se bodo vršili po sklepu upr. odbora z dne 24. t. m. 7. februarja t. l. v Novem mestu, Kočevju, Mariboru in v Celju. Na teh sestankih bodo člani upravnega odbora poročali o delovanju in uspehih sekcije od zadnjega širšega sestanka v Laškem pa do najnovejšega časa. V Mariboru bo poročal tovariš Fajt, v Celju pa tov. Starki iz Brežic. Opozorjamo in vabimo naše člane, da se teh sestankov udeležijo v kar najmnogobrojnejšem številu. Pričakujemo seveda v prvi vrsti polnoštevilne udeležbe naših članov iz dotičnih krajev samih, poleg tega pa naj vsak urad (oblastvo) dotičnega sreza delegira na sestanek najmanj po enega zastopnika. Lokali in čas sestankov bodo objavljeni v »Jutru« in »Slovencu« dne 5. februarja. Sekcija UPČ Ljubljana.

Občni zbor društva državnih pisarniških uradnikov se bo vršil dne 7. februarja 1926 in ne 2. februarja, kakor je bilo prvotno določeno. Zborovalni prostor restavracija Miklič v Koldvorski ulici. Dnevni red ostane.

Učiteljstvu se napredovanje v položajni grupi ne računa od dneva dospelosti. Državni Svet je s svojo razsodbo Br. 26.993 od 12. novembra

1925 odločil, da se napredovanje v položajni grupi iz ozirov na čl. 24., 54., 59., 62., 64., 66. čin. zakona ter čl. 5. in 6. Uredbe o razvrstitvi državnih uradnikov ne priznava avtomatično od dneva dospelosti, marveč od dneva podpisa ukaza, odnosno min. odloka, s katerim je bilo napredovanje odrejeno. Po čl. 106. odst. 2. čin. zak. pripada izplačilo napredovanja od 1. istega meseca, ako pade dan podpisa v 1. polovico meseca, a od 1. prihodnjega meseca, ako je ukaz (odlok) podpisan v 2. polovici meseca.

Listek.

Vsem naročnikom v vednost. Uredništvo dobiva dan na dan najraznovrstnejša vprašanja in prošnje za pojasnila, za podatke, za intervencijo itd., in veliko je celo takih, ki ne prilože niti znamke, kamoli da bi položili v pismo kuvert za odgovor. Uredništvo sporoča vsled tega, da ni informacijski biro. Radovoljno odgovarjamo, toda urednik ni vsevedež; ne štejte mu v zlo,

če so odgovori pomanjkljivi, splošni. Vsak naročnik lista je organiziran. — Naj se torej obrne do svoje organizacije, katere dolžnost je, da svetuje in pomaga svojim članom.

Neprekosljivi so le EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.

Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača Ljub. kreditne banke)

**VIAN KASIER
COCOA**

Je vendar najboljši!

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odstop naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode na novejših forme in najboljši kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

**Najnižje
cene!**

Nabavljialna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

priloga svojim članom nakup najfinije hačke moke, sladkorja, kave, oja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, lužnega sadja in sploh vsega špecerijskega in kolonijalnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira **dežnikov in predpražnikov**. Izdeluje najfinije in najtrpežnejše **čevlje vseh vrst** po meri in naročilu. — **Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!**

Državni uslužbenci, kupujte v svoji zadrugi!

**A. & E. Skaberne
Ljubljana.**

**Manufakturna in modna
veietrgovina.**

Solidno blago.

Niske cene

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priloga svojo zalogo
dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

1912 ustanovljeno 1912

IVAN PAKIŽ

Ljubljana, Stari trg 20.

Velika zaloga stenskih ur in budilk.
Vsakovrstne precizne švicarske žepne ure.
Velika izbira zlatnine in srebrnine,
juvelov, poročnih prstanov, jedilnega orodja, kakor tudi različnih nastavkov iz china in pravega srebra

Najcenejši nakup:

Gostilna pri „Kolovratu“

Ljubljana, Pred škofijo št. 14

Toči najboljša pristna štajerska (ljutomerska) in dolenska vina.

Mrzla in gorka jedila vedno na razpolago. Cene zmerne, postrežba točna.

Za obilni obisk se priporoča

Tomaz Bizilj.

Najboljši
šivalni stroji in
kolesa edno je

Josipa Petelinca
znanka

Gritzner in Feniks
za rodbino, obrt
in industrijo

Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko

Telefon 913

Na malo

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana

Delikatese

špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Ivan Jelačin, Ljubljana

Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.

Tvrdba ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

F. Szantner, Ljubljana

Šelenburgova ul. 1.

Specijalist za ortopedična in anatomska obuvila in trgovce čevlji.

Razširjajte „Naš Glas“!

**C. J. Hamann,
Ljubljana**

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja, in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokoencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.

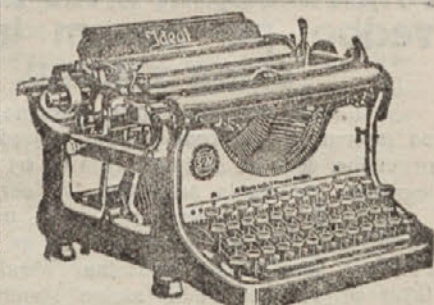
Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

**Pri J. Trpinu
v Mariboru na
Glavnem trgu št. 17**

se najlažje kupi perilo, obleke,
dežnike itd. ker je res prav poceni.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela C
najmodernejša konstrukcija.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

Najboljši so:

Pfaff šivalni stroji

Pouk v vezenju brezplačen.

Ugodne cene! Plačljivo na obroke

Jug. Volč

Ljubljana, Tavčarjeva ul. 7.